

“Val la pena!”. La fidelitat, una força que conquereix el temps

Ser fidels val la pena, també perquè val totes les alegries del camí. A la llum de la carta pastoral del prelat de l'Opus Dei sobre la fidelitat, del 19 de març de 2022, aquestes pàgines aborden alguns àmbits d'aquesta disposició del cor.

19/01/2024

.....

Introducció

Fidelitat. Una paraula que podria aparèixer, a primera vista, com en tensió entre dos pols. Perquè, d'una banda, és evident que cap projecte gran —com el de la pròpia vida— no pot existir sense la capacitat de mantenir una direcció en el temps. Però, de l'altra, la paraula mateixa podria evocar en nosaltres, potser a causa d'un cert equívoc sobre el seu veritable sentit, una idea difusa d'immobilisme o rigidesa: com un blindatge davant de les novetats que sempre comporta la vida.

Jesús en resol la tensió en una de les paràboles de l'Evangelí, en anomenar «bo i fidel» cadascun dels servents que, en rebre uns diners del seu cap

que se n'anava de viatge, no els amaguen per por, sinó que decideixen córrer el risc de sortir a negociar amb ells (cf. *Mt* 25, 14-30). Efectivament, aquests servents aconseguixen amassar certa fortuna, encara que al final de la paràbola veiem que al Senyor li importen poc els números. La fidelitat que hi lloa ha pres el millor d'aquests dos pols: els servents han dut a terme un projecte en el temps, sense defugir el vertigen de la història, invertint allò rebut en la pròpia felicitat i en la felicitat dels altres.

A la llum de la carta pastoral del prelat de l'Opus Dei sobre la fidelitat, del 19 de març de 2022, aquestes pàgines aborden alguns àmbits d'aquesta disposició del cor: començant per una perspectiva filosòfico-teològica i passant pel sentit del terme a la Bíblia, arribarem a alguns aspectes del

desplegament de la vida personal i institucional al llarg de la història. El breu recorregut pels cinc capítols que conformen aquest llibre vol transmetre la convicció que viure la fidelitat, en paraules que sant Josepmaria solia repetir, «val la pena». D'aquí ve el títol que aplega aquestes reflexions. Ser fidels val la pena, també perquè val totes les alegries del camí.

Índex

1. Una força que conquereix el temps. La fidelitat és la virtut que sorgeix enmig de les relacions entre persones —i per això també amb Déu— quan una confia en l'amor de l'altra.

2. Beneït qui confia en el Senyor. La Sagrada Escripura no ens dona una resposta teòrica sobre la fidelitat, sinó que ens indica qui és fidel.

3. Per fer del temps un aliat. Quan experimentem el pas del temps, ens adonem de la possibilitat de ser fidels i, per tant, cada vegada més feliços. Però part important d'aquest repte, avui dia, és buscar constantment Déu i formar la nostra afectivitat.

4. De generació en generació. Amb l'avenç dels anys i de les generacions, la família de l'Opus Dei està cridada a ser fidel al regal que Déu va fer al món el 2 d'octubre del 1928, un carisma «vell com l'Evangelí i, com l'Evangelí, també nou».

5. En la seva puresa original, en la seva novetat radiant. El Senyor va prometre que l'Esperit Sant acompanyaria la seva Església perquè fos fidel, és a dir, atenta a transmetre el que havia rebut en un diàleg permanent amb cada època. Aquesta és també la manera en què

l'Opus Dei camina al llarg de la història.

Andrés Cárdenas Matute (ed.)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/lilibre-val-
la-pena-fidelitat/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/lilibre-val-la-pena-fidelitat/) (06/08/2025)